

Domácí bohoslužby, 3. neděle postní, 15. 3. 2020.

Pokoj Vám a milost, od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. I k Vám domů zní tento starý církevní pozdrav, aby Vás ujistil, že Boží blízkost se od nás nevzdaluje v žádné chvíli. A tedy ani ve chvíli, kdy se ve jménu Boha Otce i Syna i Duchu Svatého nescházíme společně, ale myslíme na sebe na dálku. A do času plného otázek a nejistot nám zní slovo proroka Izajáše:

Neboj se, vždyť já jsem s Tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem Tvůj Bůh. Dodám Ti odvahu, pomoci Ti budu, budu Tě podpiřat pravici své spravedlnosti. (Iz 41, 10)

Píseň

Evangelický zpěvník č. 71 – **V tebe doufám, Hospodine**

1. V tebe doufám, Hospodine, než zemský věk můj pomine, nechť nejsem zahanben v tvé péči. Pro spravedlnost vyprošť mne, skloň ke mne ucho pozorné, buď mi vždy skálou v nebezpečí. Tvůj příkaz mne má chránit, tys skála má i pevný štít.
2. Ohraň mě od násilníka a vyrví z rukou hříšníka, vždyť ty jsi, Pane, má naděje, já v tebe doufám od mládí. Dřív nežli dítě uvádí Bůh do života, on už s ním je. Od chvíle té naň spoléhám, jej chválím a jej vyznávám.
3. Mnohým div to nad chápání, však tys mé silné doufání, ať ústa má jen tebe chválí. Ó Bože, nezamítej mne, i když má síla pohyne, mne neopouštěj, nehleď z dále, zda s bezmocí mou počítá nepřítel ruky ukrytá.
4. Já pak budu čekat stále, hotov zpívat ke tvé chvále, ať denně řeč má připomíná tvou spásu, tvou spravedlnost. Ač nepochopím nikdy dost moc Panovníka Hospodina, tvé divy hlásat připraven od mládí jsem po dnešní den.

Modlitba

Hospodine, náš živý Bože na blízku, v čase, kdy se kolem nás dějí věci, které nás přesahují, a my jim zcela nerozumíme, nebo z nich máme strach, v čase, kdy se každou chvíli mění náš běžný život, ti chceme naše strachy a obavy předložit. Věříme, že Tvůj pokoj má takovou sílu, aby potěšil neklidná srdce, aby otevřel naši mysl a my beze strachu, ale s odpovědností prožívali dnešní dny. Jsme v období, kdy si o něco silněji uvědomujeme, jak není vše v našich rukou. Jak i lidské konání a touhy a představy musí jít někdy stranou. Věříme ale, že nevypadáváme z Tvých rukou. Věříme, že nás máš na zřeteli a si nám zdrojem síly, když ji potřebujeme. I dnes chceme být s Tebou, uvědomovat si svou víru, přijímat Tvou lásku a radovat se z evangelia. Prosíme, ať to vše v tuto chvíli zažijeme. Hospodine, Ty jsi nám v Kristu cestou, pravdou i životem. Díky za to. Amen.

Biblické čtení a úvaha

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyproští ze sítě mé nohy. (Žalm 25, 15)

Sestry a bratři,

třetí neděle postní se podle starocírkevní tradice jmenuje „Oculi“. Ano, podle latinského slova oči. „Oči své na Hospodina upírám“, zní ze žalmu. Jde také o jeden z aspektů postního období, kdy upínáme své oči a ostatně i srdce a mysl k Hospodinu, neboť se snažíme nahlédnout naši víru, náš vztah s ním z různých

stran. V pohledu tváří v tvář, tedy z očí do očí, si pak uvědomujeme naše všelijaká selhání a vyznáváme je Hospodinu.

Jenže jsme teď ve zvláštní situaci. Běžně býváme v neděli v kostele, v modlitebně. Zpíváme, modlíme se, čteme z Bible, jaksi se nám do těch Božích očí hledí trochu lépe. Zdravíme se s ostatními, mluvíme o obyčejných věcech každodenního života. A doma pak vzpomínáme: byli jsme na bohoslužbách a zažili jsme... co vlastně jsme zažili? Setkání. S přáteli, s lidmi z jiných rodin, různých věků. S farářem. Se sousedy, známými. A také setkání s Bohem z očí do očí. Nebo taky někdy ne?

Jak setkání s Bohem vypadá? Při bohoslužbách je pro každého z nás důležité trochu něco jiného a každý prožíváme setkání s Bohem v různých částech bohoslužeb jinak intenzivně. Někdo skrze ticho. Třeba před modlitbou, po kázání. Jiný právě při modlitbě, či při společné modlitbě Otčenáš. Někdo zase v písni. K dalšímu pak promlouvá Bůh nejvíce skrze biblické texty a kázání. A někteří vnímají sílu společenství víry.

Nyní ovšem na bohoslužby nemůžeme. Epidemie nás uzavřela doma zprávami o jejím šíření, oprávněnými obavami i naší snahou přispět k jejímu zastavení tím, že omezíme sociální kontakty. Je to smutné, budou nám chybět společné bohoslužby. Písničky, zvuk varhan, hlas faráře, známá atmosféra a hlavně lidé; máme je rádi, jsme na ně zvyklí, patříme k nim a oni k nám. A společný čas s nimi patří k nedělnímu dopoledni. Internet, telefony a sociální sítě tohle nahradí jen trochu.

Ve stejné situaci se ovšem nachází mnoho lidí i dlouhá léta, když na bohoslužby nemohou. Jsou nemocní nebo nemohoucí, kostel je daleko, nemá je kdo přivést, nebo tam již moc lidí neznají a cítí se cize. Nebo, a i to se stává, se třeba s někým nepohodli.

Je to výrazná změna, zůstat v neděli dopoledne nuceně doma. Mění to naše zvyky, chování i volný čas. Mnoho lidí říká: „bez kostela není neděle“. Ale při těch všech změnách je třeba připomenout, že to hlavní se nemění! Přeci i přes to všechno můžeme vyznávat: „Oči mé směřují k Hospodinu!“ Mají kam směřovat. K tomu, jehož neznáme a přece o něm víme. K tomu, který se nás občas zvláštním způsobem dotýká. K tomu, o němž jsme četli, o němž nám vyprávěli mnozí a možná jsme i zažili, že je laskavý. Že pomáhá, posiluje, povzbuzuje. K němu míří naše mysl, srdce, soustředění. I když právě nejsme v té naší oblíbené lavici.

Takové vyznání přináší víra, že nejen my vzhlížíme k němu, ale On shlíží k nám. Hospodin je nám nablízku. Mnohokrát bychom jeho blízkost chtěli vidět účinněji, chtěli bychom vidět víc uzdravování, méně konfliktů, více radostí života a méně pohrom. Chtěli bychom ho vidět, jak šmahem ze života odstraňuje všechny viry, nákazy, zákazy a bolesti. Jenže tohle je náš svět a On, Hospodin, je v něm s námi ne jako udatný bojovník, ale jako hlas tichý a jemný, který povzbuzuje, nese a přináší pokoj a naději. I tam, kde jsme aktuálně sami, kde jsme někde zavřeni nebo máme strach.

Naše oči mohou s důvěrou hledět k Hospodinu aby, se setkaly s jeho pohledem, který hřeje a přináší radost. Proto buďme vděční, že i když nemůžeme na bohoslužby, On je s námi a my s ním. A vzájemně také o sobě víme, my všichni, kteří jsme pozvedli oči své k Hospodinu. Možná i uvidíme v odlesku jeho očí naše spolubratry a spolusestry v Kristu. Však pořád jsme „svorni při svém díle a v srdcích jeden duch“, jak zní v následující písni. Amen.

Podle kázání Pavla Klineckého, M. E.

Píseň

Evangelický zpěvník č. 482 – **Jak rozkošné a milé**

1. Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh, /:jsou svorni při svém díle a v srdcích jeden duch.:/
2. Jak rosa Hermon splývá na stráně Božích hor, :/tak požehnán těž bývá, vždy věrných bratří sbor.:/
3. I Jeruzalém svatý, se jimi hotoví, /: kde svobody věk zlatý, kde spadnou okovy:/
4. Tak kolem svého vládce lid bude shromážděn, /: pak jedno bude stádce a jeden pastýř jen:./

Přímluvná modlitba a Otčenáš

Hospodine, naše oči i srdce k Tobě vzhlížení s nadějí, že naše prosby slyšíš.

Prosíme Tě za pokoj do neklidných srdcí. Za lidi, kteří mají strach, kteří podléhají nejistotě. Buď jim pevným základem pro životní neklid.

Prosíme Tě za nás, abychom měli dostatek moudrosti a zodpovědnosti. Také tě prosíme o pokoj, který můžeme rozdávat dál.

Prosíme tě za všechny zdravotníky, záchranáře, sestřičky a další, kteří pomáhají nemocným. Za sílu a podporu ostatních do jejich práce. Prosíme i za samotné nemocné a jejich rodiny. Dej jim naději v uzdravení.

Prosíme i za politiky, kteří nesou odpovědnost v rozhodování. Za ministra zdravotnictví, vedoucí hygienických stanic a další, kteří hledají cesty, jak ochránit lidi před nemocí.

Prosíme, dávej nám svůj pokoj. A přijmi i naše tiché či hlasité prosby, které ti předkládáme....

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé...

Poslání

2. Tim, 1, 7 (Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy)

Požehnání

Ježíš praví: ať se Vaše srdce nechvěje úzkostí. Věříte v Boha, věřte i ve mne. Já jsem ta cesta pravda i život. Požehnej vás tedy všemohoucí Bůh otec, i Syn a Duch Svátý. Amen.

Píseň

Dodatek k evangelickému zpěvníku č. 672 – **Dej nám moudrost, odvahu**

1. Dej nám moudrost, odvahu, pro dny obav pro dny strastí, s tebou jít i přes propasti, dej nám moudrost, odvahu.
2. Dej nám moudrost, odvahu pro pravdu se všeho zřící, pamatovat na trpící, dej nám moudrost, odvahu.
3. Dej nám moudrost, odvahu pro čas vezdejšího žití, ať v něm naše láska svítí, dej nám moudrost, odvahu.
4. Dej nám moudrost, odvahu pro ty mnohé kroky malé, Pane, zůstaň s námi stále. Dej nám moudrost, odvahu.